

ભાખ્યું જે કૃપાળુદેવે

ભાખ્યું જે કૃપાળુદેવે સ્વયંભૂ 'આ' પોતે છે, -
 'જ્ઞાની' તે ગૃહસ્થી વેશે પરમ સિદ્ધ જયોત છે.
 પૂર્ણા-પૂર્ણ ઉપાદાની સત્પુરુષ પ્રયોગ છે,
 સજીવનમૂર્તિની જ ભજનાથી મોક્ષ છે. -
 સરસ્વતી સન્મુખ પાતાળી સ્ફોટ છે,
 વીતરાગી વચનોમાં નિરાગી સમોહ છે.
 પ્રગટ 'દાદા'નો કેવળ શુદ્ધ ઉપયોગ છે,
 ત્રિ-પાદ ક્ષયકારી મોક્ષદાની શ્લોક છે. -
 સામે રસ્તે દોરે એવા વીતરાગ-દોસ્ત છે,
 મિત્રતા પ્રકાશે એવો શુદ્ધ મૈત્રી બોધ છે.
 નિરાગ્રહ સત્યાગ્રહી પ્રેમનો વિસ્ફોટ છે, -
 આંખથી ન ઓળખ્યા તો બોલવુંયે ફોક છે.
 અંધદોટો બહિર્મુખી દળાયેલો લોટ છે,
 જુદા ચોકે ધર્મ-દુઃખી અહમ-કેફી ચોંટ છે.
 ધર્મ નામે આભડછેટે દેવોનો પ્રકોપ છે,
 સર્વ ધર્મ સંગમાંય અકલ્પ્ય 'આ' યોગ છે.
 કોઈ ઘાટ વિના વહેતો કરુણાનો સ્રોત છે,
 અહો ! આત્મા-સજીવક જ્ઞાન-શિખર ટોચ છે.

